तदाकर्णनहृष्टो ऽथ मन्त्रिपुत्रो नृपात्मजम् ।
जगाद हन्त गच्छाद्य पद्मावत्या गृहं निशि ॥ ९५ ॥
तत्र तां पाययेस्तावद्यावत्पानमदेन सा ।
निःसंज्ञा नष्टचेष्टा च गतजीवेव जायते ॥ ९६ ॥
5 ततस्तस्याः सनिद्रायाः शूलेनाङ्कं कटीतटे ।
दत्त्वाग्नितप्तेनादाय तदाभरणसंचयम् ॥ ९७ ॥
आगच्छेस्त्वं गवाक्षेण रज्जुलम्बविनिर्गतः ।
ततः परं यथा भद्रं भवेज्ज्ञास्याम्यहं तथा ॥ ९८ ॥
इत्युक्त्वा कारयित्वा च क्रोडवालनिभाश्रिकम् ।
10 मन्त्रिपुत्रो ददौ तस्मै त्रिशूलं राजसूनवे ॥ ९९ ॥
राजपुत्रः स हस्ते तत्कृत्वा कुटिलकर्कशम् ।
कालायसदृढं चित्तमिव कान्तावयस्ययोः ॥ १०० ॥
तथेति पूर्ववद्रात्रावगात्पद्मावतीगृहम् ।
अविचार्य प्रभूणां हि शुचेर्वाक्यं स्वमन्त्रिणः ॥ १०१ ॥
15 तत्र तां मद्यनिश्चेष्टां शूलेन जघने ऽङ्किताम् ।
हृतालंकरणां कृत्वा तस्यागात्सख्युरन्तिकम् ॥ १०२ ॥
दर्शिताभरणास्तस्मै शशंस च यथा कृतम् ।
ततः स मन्त्रिपुत्रो ऽपि सिद्धं मेने मनीषितम् ॥ १०३ ॥
प्रातर्गत्वा श्मशाने च सो ऽभूत्तापसवेषभृत् ।
20 स्वैरं राजसुतं तं च विदधे शिष्यरूपिणम् ॥ १०४ ॥
अब्रवीत्तं च गच्छैकामितो ऽलङ्करणादिमाम् ।
मुक्तावलीं समादाय त्वं विक्रेतुमिवापणे ॥ १०५ ॥
बद्ध मूल्यं वदेश्चास्या येनैतां नैव कश्चन ।
गृह्णीयाद्भ्राम्यमाणां च सर्वः को ऽपि विलोकयेत् ॥ १०६ ॥
25 गुरुणा मम विक्रेतुमियं दत्तेत्यनाकुलः ।
ब्रूयाश्च यदि गृह्णीयुरत्र त्वां पुररक्षिणः ॥ १०७ ॥
इति स प्रेषितस्तेन गत्वा राजसुतस्तदा ।
अतिष्ठदापणे भ्राम्यन्व्यक्तं मुक्तावलीं दधत् ॥ १०८ ॥
तथाभूतश्च जगृहे स दृष्ट्वा पुररक्षिभिः ।
30 दत्तघाटसुतामोषज्ञप्तेश्चौरगवेषिभिः ॥ १०९ ॥
निन्ये च नगराध्यक्षनिकटं तैः स तत्क्षणम् ।
स च तं तापसाकारं दृष्ट्वा पप्रच्छ सान्त्वतः ॥ ११० ॥